



Notat om delegeret forordning til Folketingets Europaudvalg

Dato
10. juni 2020

Kommissionens delegerede forordning, der supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen for så vidt angår medlemsstaternes drivhusgasopgørelser og -indberetninger i EU omhandlende værdier for globale opvarmningspotentialer m.v.

1. Resumé

Europa-Kommissionen har den 8. maj 2020 udstedt en delegeret forordning om værdier for globale opvarmningspotentialer m.v., der supplerer bestemmelser i EU's forordning om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen for så vidt angår medlemsstaternes drivhusgasopgørelser og -indberetninger i EU omhandlende værdier for globale opvarmningspotentialer m.v.

Forordningen fastlægger de værdier for globale opvarmningspotentialer for de forskellige drivhusgasser samt de opgørelsesmetoder, som medlemsstaterne skal benytte i de drivhusgasopgørelser, som indberettes i EU fra 2023. Forordningen skal sikre, at EU's drivhusgasopgørelser overholder de krav, der blev vedtaget under Parisaftalen i december 2018, ligesom det samtidig sikres, at der ikke skal anvendes forskellige opgørelser i EU-regi og FN-regi.

Forordningen forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller væsentlige statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser. Ændringen i anvendte GWP-værdier påvirker dog opgørelsen af Danmarks udledninger ift. metan og lattergas, hvilket bl.a. betyder, at 70 pct.-målet i 2030 alt andet lige stiger med omkring 0,2 mio. tons CO₂-ækv samtidig med, at ændringen kan få betydning for prioriteringen mellem forskellige klimatiltag i forhold til udledningerne af metan og lattergas. Det er dog allerede en konsekvens af reglerne vedtaget under Parisaftalen.

Regeringen arbejder for størst mulig harmonisering mellem klimarapporteringskravene i FN og EU. Regeringen støtter tiltag, som bidrager til denne harmonisering, herunder tiltag, der sikrer anvendelse af samme GWP-værdier og opgørelsesmetoder. Regeringen støtter, at Rådet ikke gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede forordning, og vil 8 dage fra oversendelsen af nærværende notat lægge dette til grund. Frist for indsigelse til Kommissionen er den 8. juli 2020.

Klima-, Energi- og Forsynings-
ministeriet

Holmens Kanal 20
DK-1060 København K
T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk



2. Baggrund

Europa-Kommissionen har den 8. maj 2020 udstedt en delegeret forordning (C(2020) 2841 final og C(2020) 2841 final - ANNEX) om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen (forvaltningsforordningen) for så vidt angår værdier for globale opvarmingspotentialer, retningslinjer for opgørelser og Unionens opgørelsessystem samt om ophævelse af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 666/2014.

Den delegerede forordning er udstedt med hjemmel i forvaltningsforordningens artikel 26, stk. 6, litra b), og artikel 37, stk. 7.

I EU har medlemsstaterne opgjort og indberettet den nationale drivhusgasudledning siden 1994. Retningslinjerne i EU er løbende blevet justeret for at følge retningslinjerne under Klimakonventionen, Kyotoprotokollen og med nærværende forordning Parisaftalen.

I december 2018 besluttede Parisaftalens parter, at man ved indberetninger af drivhusgasopgørelser under aftalen skal anvende de værdier for globale opvarmingspotentialer (GWP), der er anført i den 5. vurderingsrapport fra FN's klimapanel (AR5, IPCC, 2013), ligesom det blev besluttet, at opgørelsesmetoderne skal være i overensstemmelse med IPCCs retningslinjer for drivhusgasopgørelser fra 2006 (IPCC 2006 GL).

Med den delegerede forordning tilpasser Kommissionen EU's regler til kravene vedtaget under Parisaftalen.

Den delegerede forordning træder i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder. Indsigelse imod den delegerede forordning kan i Rådet vedtages med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Med virkning fra 2023 vil de nugældende EU-regler for opgørelser og indberetninger af drivhusgasopgørelser (moniteringsmekanismeforordningen¹) blive afløst af EU-reglerne i forvaltningsforordningen.

Forvaltningsforordningen indeholder en række delegationsbestemmelser, som gør det muligt for Kommissionen at vedtage mere detaljerede klimarapporteringskrav ved delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan



Med hjemmel i forvaltningsforordningens artikel 26, stk. 6, litra b, tilpasser Kommissionen med den foreliggende delegerede forordning EU-reglerne til kravene vedtaget under Parisaftalen for så vidt angår værdier for globale opvarmningspotentialer og retningslinjer for drivhusgasopgørelser. Disse opdaterede krav er rettet mod både medlemsstaternes og Kommissionens drivhusgasopgørelser.

Med forordningen fastsættes der krav om, at medlemsstaterne i de årlige indberetninger af drivhusgasopgørelser til Kommissionen fra 2023 skal skifte fra at bruge GWP-værdierne fra 4. vurderingsrapport fra FN's klimapanel (AR4, IPCC, 2007) til at bruge nyeste viden om GWP-værdier fra den 5. vurderingsrapport (AR5, IPCC, 2013), således at opgørelserne rapporteret i EU bliver sammenfaldende med opgørelserne, der skal rapporteres under Parisaftalen senest fra 2024. Værdierne for globalt opvarmningspotentiale for de enkelte drivhusgasser (GWP-værdier) benyttes til at udregne den samlede drivhusgasudledning opgjort i CO₂-ækvivalenter. Opvarmningspotentialet af de forskellige drivhusgasser opgøres relativt til opvarmningspotentialet af CO₂. Eksempelvis betyder en GWP-værdi på 28 for metan, at klimaeffekten af 1 ton metan svarer til klimaeffekten af 28 tons CO₂.

Med forordningen sker der endvidere en videreførelse af de nugældende krav om, at opgørelserne skal udarbejdes i overensstemmelse med IPCCs retningslinjer for drivhusgasopgørelser fra 2006 (IPCC 2006 GL). Disse retningslinjer skal også anvendes af alle parter til Parisaftalen senest fra 2024.

Med hjemmel i forvaltningsforordningens artikel 37, stk. 7, indeholder forordningen også opdaterede krav angående Unionens opgørelsessystem, der primært er rettet mod Kommissionen og dens arbejde med at udarbejde en samlet og kvalitetssikret opgørelse for EU under Parisaftalen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Den delegerede forordning træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra, at de har modtaget meddelelse herom. Der er endnu ikke fastsat dato for, hvornår Europa-Parlamentet forventes at behandle sagen.

5. Nærhedsprincippet

Der er tale om en delegeret retsakt med henblik på at supplere en allerede vedtaget retsakt (EU's forvaltningsforordning). Det er derfor regeringens vurdering, at det følger heraf, at den delegerede forordning er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

De eksisterende EU-regler for udarbejdelse og indberetning af drivhusgasopgørelser – herunder krav til værdier for globale opvarmningspotentialer og retningslinjer



for opgørelser (moniteringsmekanismeforordningen) – er direkte gældende i dansk ret.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Den delegerede forordning vil ved vedtagelse være direkte gældende i dansk ret. Det vurderes, at den ikke vil have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Den delegerede forordning vil ved vedtagelse alene have retsvirkning for myndigheder med ansvar for at indberette drivhusgasopgørelser til Kommissionen. Det vurderes, at den ikke vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Den delegerede forordning vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Den øgede manko som følge af det kommende skift i GWP-værdier vil alt andet lige øge de samlede reduktionsomkostninger. Da skiftet i GWP-værdier i EU-lovgivningen er en konsekvensrettelse, der følger af Parisaftalen, giver gennemførelsen i EU ikke anledning til yderligere manko- og omkostningsstigning i forhold til, hvad Danmark allerede er forpligtet til.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Den delegerede forordning vurderes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Ændringen i anvendte GWP-værdier vil betyde en opjustering af GWP-faktoren (fra 25 til 28) for metan, mens lattergas nedjusteres (fra 298 til 265). Det betyder, at en given lattergasreduktion fremover vil bidrage lidt mindre til den samlede reduktion af Danmarks drivhusgasudledning med AR5-GWPer. Dette følger dog allerede som konsekvens af reglerne under Parisaftalen.

For Danmarks historiske drivhusgasudledningsniveau betyder ændringen, at udledningen opjusteres med 0,1-0,3 mio. tons CO₂-ækv. i perioden 1990-2018 svarende til en opjustering af den samlede udledning med 0,1-0,6 %.

I forhold til reduktionsforpligtelsen uden for de kvotebelagte sektorer i perioden 2021-2030 ventes ændringen i GWP-faktorer ikke at medføre nogen væsentlig ændring, da der også vil blive taget højde for ændringen i GWP-faktorer, når non-ETS-reduktionsstien fastlægges.



I forhold til 70%-reduktionsmålet betyder ændringen, at reduktionsbehovet - alt andet lige - i 2030 stiger med omkring 0,2 mio. tons CO₂-ækv. Det er en konsekvens af, at reduktionen i lattergasudledningen mellem 1990 og 2030 får en forholdsvis mindre betydning, når den nye GWP-værdi for lattergas er nedjusteret. Hvis der senere kommer forskydninger mellem lattergasreducerende tiltag og metan-reducerende tiltag frem til 2030, vil de estimerede konsekvenser kunne ændre sig lidt.

Forordningen skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Den delegerede forordning har været i høring i Specialudvalget for Energi-, Forsynings- og Klimapolitik.

Der er modtaget høringssvar fra Landbrug & Fødevarer.

Landbrug & Fødevarer er tilfreds med forordningen, da man finder det vigtigt, at værdier og opgørelsesmetoder i EU fortsat følger IPCC, og at det bør være nemt at sammenligne opgørelser for EU og dets medlemslande med opgørelser for lande uden for EU.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Kommissionen har drøftet ideer og udkast til den delegerede forordning med medlemsstaterne i en til formålet nedsat arbejdsgruppe. Kommissionen har i den forbindelse i vidt omfang taget hensyn til bemærkninger fra medlemsstaterne, og det forventes derfor ikke, at Rådet vil gøre indsigelse mod den delegerede forordning.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen arbejder generelt for størst mulig overensstemmelse mellem klimarapporteringskrav under FN's klimakonvention og rapporteringskrav i EU.

Regeringen støtter tiltag, der sikrer, at der er overensstemmelse mellem drivhusgasopgørelser, der indberettes i FN-regi under Parisaftalen, og drivhusgasopgørelser, der indberettes i EU-regi.

Regeringen støtter EU-regler, der betyder, at medlemsstaterne skal benytte de samme værdier for globale opvarmningspotentialer og retningslinjer for opgørelser i drivhusgasindberetningerne til Kommissionen, som parterne under Parisaftalen har truffet beslutning om. Det er i den forbindelse vigtigt, at Kommissionen har tilkendegivet, at man vil lægge de samme værdier for globale opvarmningspotentialer til grund for den endelige fastlæggelse af non-ETS reduktionsstien 2021-2030 for medlemsstaterne, som Kommissionen ventes at fremsætte forslag om i anden halvdel af 2020.



Regeringen er opmærksom på, at ændringen i værdier for globale opvarmingspotentialer kan medføre mindre forskydninger i prioriteringerne af nye tiltag, især mellem metan-reducerende og lattergas-reducerende tiltag. Forskydningerne er dog ikke større, end at det fortsat vil være vigtigt at reducere både metan-udledningerne og lattergas-udledningerne for at overholde den danske non-ETS-reduktionssti 2021-2030 i EU og det nationale 70%-reduktionsmål i 2030 for den samlede drivhusgasudledning.

På dette grundlag støtter regeringen, at Rådet ikke gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede retsakt, og vil 8 dage fra oversendelse af dette notat lægge dette til grund.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.